

Pohjolasta kalisten, jääpuikkoja kolisten, pilvet harmaat mukanaan riuhtoen, saapui tammikuun viima kylmä ja pureva, Pakkasen viimeinen henkäys, viljat maahan taittoi, kuuralla pellot koristeli, kansan koteihinsa ajoi; vaan siihen ei Pakkanen tyytynytään, kolkuttipa ovelle Kesättären, halus pakkasta iänikuista, karkottaa kesän kaunokaisen pois maasta Suomen, mut siihenpä vastas Kesätär samalla mitalla, loihti kukat kukkimaan ja pilvet synkeät karkotti taivaalta, sai auringon porottamaan, karkottamaan Pakkasen pois, ain' Pohjolan periköille, tuntureille ikijäisille.